

Arrest

nr. 312 892 van 12 september 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VAN BELLINGEN
Gemeentehuisstraat 3
1653 DWORP

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2024 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 13 juni 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 6 juli 2022 voor de tweede keer een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 20 juli 2023 ten aanzien van verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“U werd op 16/05/2023 een eerste keer uitgenodigd op het Commissariaat-Generaal voor een persoonlijk onderhoud met betrekking tot uw verzoek tot internationale bescherming. Nadat u niet op die afspraak was komen opdagen wegens ziekte, en u daarvoor een ziekte-attest voorlegde, werd u voor een tweede keer uitgenodigd om u op 19/06/2023 aan te melden op het Commissariaat-Generaal. Echter kwam u ook niet op die afspraak opdagen.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Georgische man en werd u op [...]1975 geboren in [...] Georgië. Op 13/11/2017 diende u een eerste verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische asielautoriteiten. Uw asielpprocedure werd stopgezet nadat u op 18/01/2018 vrijwillig terugkeerde naar Georgië na bemiddeling van de Internationale Organisatie van Migratie (IOM). Op 06/07/2022 diende u een volgend verzoek in voor internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten. Als motief voor uw vertrek uit Georgië verklaarde u er schulden te hebben opgebouwd wegens de coronacrisis en in slechte gezondheid te verkeren. Ter staving van uw vluchtrelaas legde u uw identiteitskaart en uw paspoort voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen

U heeft geen gevolg gegeven aan mijn aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 19 juni 2023 opriep voor een persoonlijk onderhoud. U heeft mij geen geldige reden meegedeeld om uw afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van vijftien dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud. U heeft bovendien, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de vraag om inlichtingen, vervat in de brief die u op 31 mei 2023 werd verstuurd. Art. 57/6/5, § 2 Vw laat toe dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek om internationale bescherming kan weigeren met toepassing van artikel 57/6, § 1 indien het administratief dossier voldoende elementen bevat om tot een inhoudelijke beoordeling van het verzoek te komen

Wat uw aangehaalde vrees voor terugkeer naar Georgië betreft dient te worden bemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft immers uitsluitend interpersoonlijke conflicten omwille van financiële redenen en uw slechte gezondheidstoestand.

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. Ten eerste geeft het feit dat u niet aanwezig was op uw persoonlijke onderhoud én dat u geen geldige reden voor uw afwezigheid te kennen hebt gegeven binnen de daartoe wettelijk voorziene termijn, blijk van desinteresse in de door u ingezette asielpprocedure. Dit is op zichzelf onverenigbaar met het bestaan van, wat u betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade zoals gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de verzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen. Voorts kan worden gesteld dat het louter hebben van schulden en het hebben van medische problemen op zich geen verband houden met de criteria beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming noch legt u enig document neer die erop wijst dat u een poging hebt ondernomen om bescherming van de Georgische autoriteiten te verkrijgen.

Uit dit alles blijkt dan ook dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het EVRM, van de algemene

rechtsbeginselen en het beginsel van behoorlijk bestuur, van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 6 van het EVRM.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Hij betoogt vooreerst: *“Ten onrechte heeft het CGVS een negatieve beslissing genomen nu verzoeker zich niet heeft aangeboden op het gehoor op het CGVS op 16 mei 2023 waar zijn eerdere afwezigheid op 16 mei 2023 reeds overigens werd gerechtvaardigd door een medisch attest.*

Dat de bestreden beslissing zonder dat de oorzaak bij verzoeker ligt nu zonder meer zijn tweede afwezigheid beschouwd als zijnde niet gerechtvaardigd.

Dat op deze manier de rechten van verdediging worden geschaad nu verzoeker die zelf de taal niet beheerst totaal niet verantwoordelijk kan gesteld worden voor deze tweede afwezigheid.

Dat het CGVS in ieder geval zonder betwisting op de hoogte is van de gezondheidsproblemen van verzoeker.

De bestreden beslissing staat niet in verhouding met de moeite die het CGVS had kunnen doen om na te gaan waarom verzoeker opnieuw niet aanwezig kon zijn zeker nu gezien verzoeker reeds een eerste maal verstek had laten gaan op het eerste gehoor.

De bestreden beslissing is subjectief in de zin dat er ten onrechte verwezen wordt naar het eerdere asielverzoek van verzoeker en zijn terugkeer.

Het CGVS mag zich niet enkel baseren op de verklaringen van verzoeker bovendien op het eerste interview bij DVZ om te stellen dat er geen problematiek in hoofde van verzoeker aanwezig is die kan leiden tot de erkenning minstens van de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.”

Voorts citeert verzoeker de COI Focus omtrent de algemene situatie in Georgië (2018-2021). Hij stelt dat de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) in schril contrast met het beleid of standpunt dat het aanneemt in voormelde COI, waarin het toch gewag maakt van ernstige problemen, zeker op het vlak van corruptie in Georgië.

Tot slot benadrukt verzoeker dat zijn nationaliteit en identiteit door het CGVS niet worden betwist. Hij geeft daarnaast aan dat ook financiële problemen in zekere zin kunnen kaderen onder de aanvraag van subsidiaire bescherming wanneer zij gegrond zijn op discriminatie op grond van ras, geslacht, etnie enz.

3. Nota met opmerkingen

Op 14 september 2023 ontvangt de Raad vanwege de verwerende partij in dit beroep een nota met opmerkingen overeenkomstig artikel 39/72, §1 van de Vreemdelingenwet waarbij zij volhardt in haar beslissing. Zij verwijst hierbij via een consulteerbare weblink tevens naar de COI Focus *“Georgië – Algemene situatie”* van 16 januari 2023.

De partijen dienen geen pleitnota in.

4. Beoordeling

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.2. Ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart verzoeker dat hij Georgië heeft verlaten omwille van de schulden die hij wegens de coronacrisis heeft opgebouwd. Hij geeft verder mee in slechte gezondheid te verkeren.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij brief van 26 april 2023 een eerste keer werd uitgenodigd bij het CGVS voor een persoonlijk onderhoud met betrekking tot zijn beschermingsverzoek op 16 mei 2023. Volgens de bestreden beslissing kon verzoeker deze afspraak niet nakomen en legde hij ter rechtvaardiging een ziekte-attest voor.

In het administratief dossier bevinden zich geen stukken die bevestigen dat verzoeker niet is komen opdagen noch bevat het administratief dossier het ziekte-attest dat zou zijn voorgelegd. Verzoekers betoog in het verzoekschrift dat zijn volgende afwezigheid op het persoonlijk onderhoud van 19 juni 2023 wordt gerechtvaardigd door dit eerder voorgelegde medische attest, kan door de Raad niet worden geverifieerd nu hij omwille van een onvolledig administratief dossier geen kennis kan nemen van de inhoud ervan.

Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat op 27 april 2024 een adreswijziging is toegekomen.

Bij brief van 5 mei 2023 werd vervolgens een nieuwe oproeping gestuurd naar het nieuwe adres van verzoeker voor een persoonlijk onderhoud op 9 mei 2023. Deze brief werd evenwel teruggestuurd door bpost wegens een onvolledig/onjuist adres. Hiervan maakt de bestreden beslissing geen enkele melding.

Op 31 mei 2023 werd een volgende brief gestuurd naar het oude adres van verzoeker voor een persoonlijk onderhoud op 19 juni 2023. Volgens de bestreden beslissing zou verzoeker op deze afspraak niet zijn komen opdagen maar het administratief dossier bevat geen stukken die dit bevestigen. Nog volgens de bestreden beslissing zou verzoeker, zonder geldige reden, binnen de maand geen gevolg hebben gegeven aan de vraag om inlichtingen, vervat in de brief die hem op 31 mei 2023 werd verstuurd, hetgeen de verwerende partij in haar nota herhaalt. Bij nazicht van het administratief dossier blijkt evenwel dat de brief van 31 mei 2023 geen vraag om inlichtingen bevatte.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen en het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud in de asielprocedure, meent de Raad in deze stand van zaken dat, gelet op de stukken van het administratief dossier en de motieven van de bestreden beslissing, deze beslissing niet op zorgvuldige wijze is tot stand gekomen, hetgeen de Raad niet zelf kan herstellen.

De nota met opmerkingen doet hierover niet anders denken. Het betoog van de verwerende partij dat verzoeker zijn tweede afwezigheid niet kan rechtvaardigen met *“het verwijzen naar een vorig dokters-briefje”* en dat hij ook zijn tweede afwezigheid moest rechtvaardigen in de vorm van een medisch attest, kan enkel worden bijgetreden indien de Raad kennis kan nemen van de inhoud van het medisch attest dat reeds werd voorgelegd, wat in deze niet het geval is.

Gelet op wat voorafgaat, mede in acht genomen de afwezigheid van de nodige onderzoeksbevoegdheid, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeks-maatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 juli 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES